

Aanwezige raadsleden: J.L. van Aert, J.F. Boetzkes, H.M.J.M. van Dijk, N. Kaygisiz, mevrouw L.F. Ko, J.F.J. Kuypers, S.W. van Lierop, J.J.A.J.J. Möllmann, mevrouw E. Niessen, R.R.J.B. Peters, mevrouw M.T.M. van der Pijl, mevrouw A.M. Raaijmakers-van der Pol, L.M.M. Smits, A. Spruijt, M.A. Tijani, T.J.W. van de Ven en N. Zarroy.

Voorzitter: J.H.J.M. Roefs.
Griffier: J.P.T.M. Jaspers.

De avond begint om 19.30 met een woord van welkom van de voorzitter. Hij noemt de vijf sprekers van deze avond en geeft in het kort de spelregels voor de hooravond weer.

Als eerste geeft hij het woord aan de heer F. de Rooij.

Hij spreekt namens stichting Carolus Tennisport en Tennisvereniging Carolus:

“TV Carolus heeft ambities. We zijn de grootste tennisvereniging van Helmond en we kunnen en willen graag verder groeien. We hebben nu acht tennisbanen en willen graag op korte termijn naar minimaal 12 tennisbanen. Een stad als Helmond verdient een tennisvereniging van betekenis waar op niveau gespeeld wordt en waar plaats is voor recreatieve spelers. Een tennisvereniging die uitstraling heeft in de regio past ook bij de ambities die Helmond heeft als Sportstad. TV Carolus is een gezonde vereniging zowel in financieel als in sportief opzicht en er is veel belangstelling om lid te worden van onze vereniging. Een vereniging die gezond wil blijven heeft aanwas van jeugd nodig. Afgelopen voorjaar zijn er 70 kinderen in de leeftijd van de basisschool gestart met een kennismakingscursus waarvoor we op geen enkele manier reclame hebben gemaakt. Als we dat wel zouden doen, en meer samenwerken met basisscholen wat we graag willen, dan zouden we nog meer jeugd in beweging kunnen brengen. We hebben sinds enkele jaren een LG tak waaraan mensen met een beperking en/of in een rolstoel noodgedwongen alleen overdag kunnen tennissen en lessen. 's Avonds is er immers geen plaats. Ook hier verwachten we de komende jaren groei. Om inhoud te geven aan deze ambities en een terugblik in wat is besproken met de gemeente geef ik u graag inzicht in een stukje historie.

In het voorjaar van 2001 verhuisde TV Carolus naar het nieuwe complex met acht kunstgrasbanen aan de St. Antoniusweg met ca. 400 leden. Er werd toen vanuit gegaan dat de maximale capaciteit van de banen volgens de normen van de KNLTB(80 seniorleden per baan) pas na vijf jaar bereikt zou worden.

Wie schetst onze verbazing dat het ledenaantal aan het eind van dat jaar, 2001, al ruim 900 bedroeg (sen. en jeugd). Het bestuur besloot om een wachtlijst in te stellen en die bestaat nog steeds.

Door een aantal maatregelen hebben we een aantal keren de wachtlijst tot nul kunnen reduceren. Leden waarschuwen om tijdig op te zeggen, leden die in een jaar niet getennist hadden vragen om te bedanken, invoeren daglidmaatschap, uitwijken met de jeugdtrainingen naar de binnenbanen bij de Brug in de competitieperiodes en in de winter. (Dit betekent wel een extra kostenpost.)

Het aantal wedstrijdteams maximaliseren, terwijl vooral de jeugd middels selectietrainingen gestimuleerd wordt om competitie te gaan spelen. We kunnen niet voldoen aan de trainingsvraag die we hebben. Een maatregel die haaks staat op het beleid dat een gezonde en zeer actieve vereniging zou moeten voeren. Deze maatregelen en het verhogen van het aantal leden per baan heeft ertoe geleid dat het ledental al is toegenomen tot 1000 en soms zelfs even er boven.

Een aantal feiten op een rij:

- Op dit moment volgen ruim 400 leden training gedurende 34 weken per jaar.
- Nemen 50 teams deel aan een of meerdere competities per jaar van zeven weken per ronde.
- Organiseert de vereniging nog een aantal interne en open toernooien per jaar (open toernooien voor senioren en junioren; 55 + toernooi, clubkampioenschappen voor senioren en junioren, laddercompetitie e.d.)
- Voor de jeugd speciale evenementen als bal-&slagvaardigheid, wedstrijden op ¾ baan, laddercompetitie en gezelligheidsevenementen zoals tenniskamp en ouder-kind wedstrijden.

En ondanks dit veel te volle programma voor maar acht banen voelde TV Carolus zich vorig jaar ook nog geroepen aan het verzoek te voldoen om tennis voor minder valide spelers mogelijk te maken. Zo ontstond

de LG-tak binnen Carolus en nam de vraag weer verder toe. Voor deze leden hebben we noodgedwongen het daglidmaatschap ingevoerd wat een goede integratie niet bevordert. Van dit alles zijn ook de recreatie-tennissers de dupe. Zij kunnen vaak alleen op ongunstige uren vrij tennissen en tijdens competities vaak hele avonden en weekenden niet. Het bestuur van TV Carolus lijkt vaak meer op een groep jongleurs die er op kunstige wijze in slagen dat er zoveel mogelijk ballen de lucht ingaan op hun park.

U denkt nu natuurlijk waarom staan ze nu pas hier om ruchtbaarheid te geven aan hun wens tot uitbreiding van het aantal banen (duidelijk een topplaats verdienen op welke knelpuntenlijst dan ook).

In 2009 heeft men echter al een plan gemaakt om het park uit te breiden met vier banen. Offertes werden aangevraagd en over dit goed onderbouwde plan werd gesproken met de Gemeente.

Antwoord: er wordt gewerkt aan een nota over de buitensportaccommodaties in Helmond en tot die gereed is doen we niks. De nota was klaar maar werd door u, de gemeenteraad, in de koelkast gezet. Met daarbij wel de conclusie dat de wethouder in overleg met TV Carolus moest gaan om het ook door u als knelpunt geconstateerde probleem op te lossen. Er is overleg geweest maar de wethouder zegt de benodigde middelen niet te hebben. Duidelijk bleek uit bovengenoemde nota dat Carolus minimaal vier banen op korte termijn nodig had en als de bouw in Brandevoort doorging in hetzelfde tempo als toen in 2020 nog eens vier banen erbij. Aangezien de groei in Brandevoort veel langzamer gaat, zal deze tweede stap nog op zich laten wachten.

Er moest een nieuwe nota komen met knelpunten voor de gehele sport in Helmond en daarbij moest rekening worden gehouden met de nieuwe groeicijfers voor de bevolking. En ook uit deze nieuwe nota zal blijken dat TV Carolus een topositie zal innemen op de knelpuntenlijst kan ik nu al met grote stelligheid verklaren. Het is echter jammer dat er tot het gereed komen van de nota alleen maar gepraat wordt en er geen spijkers met koppen kunnen worden geslagen.

Ik sta hier dan ook namens TV Carolus in het bijzonder maar ook namens andere verenigingen met grote accommodatieproblemen om aan u te vragen de door het College in de voorjaarsnota 2012 gevraagde middelen voor het oplossen van de knelpunten in de sport toe te kennen.

Wij betreuren het dat nu al weer gesproken wordt over 2013 alvorens de knelpuntennota gereed zal zijn, want de nood is hoog. Carolus vraagt slechts een bedrag van ca. € 225.000,-- uit dit potje.

De Stichting als eigenaar van het park zorgt voor het optimaal houden van het park, een visitekaartje voor Helmond, en reserveert voldoende middelen voor het groot onderhoud in de toekomst.

Een privatisering die als voorbeeld voor anderen kan dienen. Ook de Tennisvereniging is financieel gezond en in staat om de toenemende jaarlijkse lasten van de uitbreiding te dragen.

Een club die volledig past in het nieuwe plaatje van gezonde en sociaal actieve verenigingen waarover de wethouder van Sport recent sprak.

Wij vragen dan ook dringend om het benodigde budget toe te kennen uit de voorjaarsnota, zodat we invulling kunnen geven aan onze ambities en de ambities van de stad Helmond.

Ik dank u voor uw aandacht en hopen dat u binnenkort bij de besluitvorming over de voorjaarsnota 2012 laat zien, dat "Helmond Sportstad" meer is dan een kretologie."

Hierna geeft de voorzitter de raadsleden de gelegenheid om verduidelijkende vragen te stellen.

De heer Smits meent zich te herinneren dat Carolus de eventuele uitbreiding zelf ook mee zou financieren.

De heer De Rooij antwoordt dat dit klopt. De totale investering zou ongeveer € 300.000,-- bedragen en Carolus wil een deel daarvan voor zijn rekening nemen.

Mevrouw Raaijmakers zegt de knelpunten te kennen en vraagt welke toezegging gedaan is aan Carolus.

De heer De Rooij antwoordt dat men in elk geval moeten wachten tot 2013-2014, want dan zal duidelijk zijn wat er gaat gebeuren.

Mevrouw Raaijmakers vraagt of dat gaat lukken.

De heer De Rooij antwoordt dat hij zijn uiterste best doet, maar dat het erg lastig is en dat er nog steeds een behoorlijk wachtlijst is.

Mevrouw Niessen vraagt of er in het verleden een duidelijke toezegging is gedaan door de gemeente voor vier extra banen.

De heer De Rooij antwoordt dat er geen toezeggingen zijn gedaan.

Mevrouw Niessen vraagt of er met de vraag voor vier extra banen ook al rekening is gehouden met de bouw in Brandevoort 2.

De heer De Rooij geeft aan dat deze vraag gaat om de directe behoefte aan banen op dit moment. Daarbij is nog geen rekening gehouden met uitbreiding van Brandevoort 2.

Mevrouw Niessen vraagt of er planologisch rekening gehouden is met extra banen.

De heer De Rooij antwoordt bevestigend.

De heer Kaygisiz vraagt hoeveel leden de vereniging heeft.

De heer De Rooij antwoordt dat men ongeveer 1000 leden heeft.

Als tweede spreker krijgt mevrouw K. van Bussel het woord.

Zij spreekt namens de Stichting Vluchteling Als Naaste:

“Geachte leden van de gemeenteraad, geacht college.

Hartelijk dank voor de mogelijkheid om vandaag te mogen spreken en gehoord te worden.

Ik ben Kitty van Bussel, coördinator van Stichting Vluchteling als Naaste. Een Helmondse stichting die vluchtelingen helpt, die geen gebruik meer mogen maken van reguliere voorzieningen, zoals bijvoorbeeld een COA. De wethouder heeft besloten de ondersteuning aan onze stichting te beëindigen, oorspronkelijk per 1 mei jl., maar onlangs verzet naar 1 november a.s. Dit betekent dat de wethouder, overigens zonder u als gemeenteraad te raadplegen, heeft besloten aan het einde van het jaar onze ondersteuning te beëindigen. Wij vragen u om herziening van dit besluit: blijf het werk van onze stichting ondersteunen!

Wat doet stichting Vluchteling als Naaste? Wij bieden deze mensen begeleiding, juridische begeleiding, toegang tot medische voorzieningen, Nederlandse les, maatschappelijke en welzijnsbegeleiding en zo nodig onderdak, kleding en voedsel. Mensen die op straat zijn beland in Helmond, die rondzwierven in de straten, slapen op de stations of onder de bruggen. Wij zijn een stichting die uit enkel vrijwilligers bestaat die met veel, heel veel passie dit werk doen. Ik ben trots op de eigen benadering van de stichting, waardoor je ziet dat mensen die in grote nood verkeren, weer tijd en gelegenheid krijgen om tot rust te komen, open te bloeien en in vrijheid kunnen kiezen hoe zij hun toekomst kunnen vormgeven. Het belangrijkste: mensen worden weer mensen!

Ik wil u twee cliënten schetsen, laten we ze Ray en Ilse noemen.

Ray is een tot christen bekeerde moslim, gevlucht uit Bagdad, Irak. Zijn aanvraag voor een verblijfsvergunning is afgewezen. Zijn hoger beroep bij het Europese hof loopt nog. Hij is begeleid door de stichting. Hij heeft onderdak gekregen, kleding en voedsel, begeleiding juridisch, toegang tot noodzakelijke medische voorzieningen en Nederlandse les. Hij is begeleid om weer contact op te nemen met zijn familie, zijn schaamte en angst vanwege zijn bekering tot christen te overwinnen en bespreekbaar en aanvaardbaar te maken. Hij was bereid om terug te keren, ondanks het feit dat christenen uit Irak niet terug hoeven te keren. Twee dagen voor zijn vertrek bleek dat hij weer recht zou hebben op reguliere opvang in het COA. Desalniettemin heeft hij zelf, in vrijheid, gekozen voor een toekomst in Irak en is hij vertrokken. Hij is door mij intensief begeleid tot deze keuze, maar ook voor zijn reis. Hij is niet in een busje van de Dienst Terugkeer en Vertrek opgehaald en via de marechaussee op Schiphol ‘afgeleverd’ bij het vliegtuig. Nee, wij zijn samen met de trein naar Schiphol gegaan, niet langs de marechaussee, maar als een vrij burger vertrokken. Bij de tussenlanding en de definitieve landing heeft hij contact gehad met mij om te vertellen dat het goed ging. En ook nu, enkele weken na zijn aankomst in Bagdad is er nog regelmatig contact. Het gaat goed met hem, hij is bang voor zijn veiligheid maar blij met het bijzijn van zijn familie.

Ilse is een vrouw uit Sierra Leone, moeder van een dochtertje van vijf jaar oud. Zij is gevlucht, omdat zij gedwongen werd meisjes (ook haar eigen meisje) te besnijden en zocht hulp om de besnijdenis van haar dochter te kunnen voorkomen. Zij is opgepikt door een man, die haar niet heeft geholpen, maar haar aan het werk heeft gezet, in de prostitutie in Sierra Leone en later hier in Nederland. Zij heeft kunnen vluchten. Zij is in de verkorte AA-procedure afgewezen. Na twee maanden op straat gezet, gezworven door de straten van Helmond en Eindhoven en heeft geprobeerd een einde te maken aan haar leven. Zij is via via bij onze stichting gekomen. Eenmaal tot rust gekomen, heeft zij haar verhaal gedaan, aangifte bij de politie gedaan van mensenhandel, het Rode Kruis gevraagd haar dochter te zoeken en een verblijfsvergunning in Nederland verkregen. Zij heeft sinds enkele maanden een eigen huurwoning in Helmond. Het gaat relatief goed met haar, maar noch wel wanhopig over het onbekende lot van haar dochtertje.

Wij, stichting Vluchteling als Naaste, willen dit werk voortzetten. Niet alleen voor deze mensen zelf, maar ook voor de burgers van Helmond. Wanneer deze mensen goed geholpen worden, zwerven zij niet op straat – met alle denkbare gevolgen van dien. Wanneer deze mensen goed geholpen worden, geeft dit geen extra kosten, maar is dit juist bijzonder kostenbesparend. Wij vinden het onbegrijpelijk dat Helmond niet bereid is om dit werk te ondersteunen.

Tot begin dit jaar heeft de gemeente ondersteuning geboden in de vorm van het bieden van onderdak in gratis (sloop)panden en het betalen van leefgelden voor deze cliënten à € 40,- per persoon per week. Wij zijn op dit moment op zoek naar andere bronnen voor financiering en ondersteuning. Wij zouden het op prijs stellen als de gemeente ons een overgangperiode zou gunnen om dit te kunnen realiseren. Wij hopen dat u, als gemeenteraad, een beroep doet op het college om deze burgers niet als verschoppelingen te behandelen, maar als onze naasten.

Ik zou u graag meer vertellen, maar de vijf minuten zijn om. U kunt meer van ons werk lezen in ons jaarverslag, u kunt meer vragen stellen wanneer u contact opneemt met onze stichting en u kunt meer zien door ons een werkbezoek te brengen. Wij vertellen u graag van ons werk en leiden u graag rond op onze locaties.

Ik dank u wel.”

Hierna geeft de voorzitter de raadsleden de gelegenheid om verduidelijkende vragen te stellen.

Mevrouw Ko vraagt hoeveel de stichting minimaal nodig heeft per jaar.

Mevrouw Van Bussel geeft aan dat men allereerst een pand nodig heeft, bijvoorbeeld een pand dat op de nominatie staat om gesloopt te worden, en daarnaast € 20.000,- euro per jaar.

Mevrouw Ko vraagt hoeveel mensen er in de opvang zitten en hoeveel vrijwilligers er zijn.

Mevrouw van Bussel geeft aan dat de stichting VAN hulp biedt aan 54 vluchtelingen – mensen die wel in de vluchtelingprocedure zitten, maar geen verblijfsvergunning hebben. Hiervoor zijn negen vrijwilligers en vijf bestuursleden actief.

De heer Möllmann vraagt waarom het COA deze mensen niet opvangt

Mevrouw Van Bussel geeft aan dat mensen als ze uitgeprocedeerd zijn, naar het terugkeercentrum in Ter Apel moeten. Daar zitten ze vaak maanden; veel mensen kwijnen weg. De stichting Vluchteling Als Naaste probeert met hulp in het thuisland om alsnog papieren voor terugkeer te krijgen.

De heer Boetzkes merkt op dat mevrouw Van Bussel spreekt van een overbruggingsperiode. Hij vraagt of het uiteindelijke doel is dat de stichting uiteindelijk naar een verzelfstandiging gaat.

Mevrouw Van Bussel geeft aan dat de stichting probeert om elders vervangende panden en geld te krijgen. We hebben diverse gesprekken gehad, o.a. naar aanleiding van publiciteit. Dit heeft nog niet tot concrete oplossingen geleid.

De heer Boetzkes vraagt hoeveel er nodig is voor de overbrugging.

Mevrouw Van Bussel antwoordt dat de kas over drie weken leeg zal zijn. Men rekent op een gift van € 10.000,- maar ook de gemeente moet nog achterstallige bijdragen betalen.

De heer Boetzkes vraagt wat dit concreet betekent na 1 november.

Mevrouw van Bussel antwoordt dat er mensen tussen de wal en het schip terecht komen.

De heer Van Aert vraagt wat er gebeurt met de mantelzorgers die mevrouw Van Bussel genoemd heeft.

Mevrouw Van Bussel geeft aan dat er zorg nodig blijft, bijvoorbeeld voor vluchtelingen waarvan één partner wel een verblijfsvergunning heeft, maar de ander niet en daardoor illegaal is. Ook is er nazorg nodig voor mensen die via de pardonregeling een verblijfsvergunning hebben gekregen. Daarnaast doen ook de woningbouwverenigingen regelmatig een beroep om te assisteren in bepaalde gevallen.

Als derde spreker krijgt de heer E. Bouwmeester het woord.

Hij spreekt op persoonlijke titel.

De heer Bouwmeester geeft aan ex-dakloze te zijn en spreekt namens de daklozen. Hij vindt dat je het niet kunt maken om de daklozenopvang te sluiten. Hij heeft de discussie in de gemeenteraad op 29 mei jl. met afgrijzen gevolgd. Er wordt gesproken over vier daklozen die gebruik maken van De Oversteek. Volgens hem zijn dat er meer: 12 tot 15. Hij heeft informatie gekregen dat er 15 daklozen-uitkeringen worden verstrekt. Daarnaast zijn er nog enkele daklozen die geen uitkering hebben. In totaal gaat het om zo'n 20 personen.

De heer Bouwmeester geeft aan dat hij heeft gesproken met wethouder De Leeuw, onder andere over de trajectbegeleiding voor daklozen. Iedere dakloze zou in 2012 een traject aangeboden moeten hebben gekregen. Hij geeft aan dat er niet één dakloze een traject heeft. Het gaat hier om mensen die op straat slapen en niet de hulp krijgen die ze nodig hebben. Er wordt veel gepraat over, maar niet met daklozen.

Hierna geeft de voorzitter de raadsleden de gelegenheid om verduidelijkende vragen te stellen.

Mevrouw Raaijmakers vraagt aan de heer Bouwmeester of er niet met hem gesproken is.

De heer Bouwmeester antwoordt bevestigend, maar dat dit pas op 23 april is gebeurd.

De heer Spruijt vraagt zich af waarom de heer Bouwmeester een dag eerder niet heeft ingesproken toen de sluiting van De Oversteek op de raadsagenda heeft gestaan.

De heer Bouwmeester geeft aan dat dit zijn eerste schreden op het politieke pad zijn en dat hij pas te laat door had dat dit onderwerp besproken werd in de gemeenteraad.

De heer Boetzkes vraagt of de heer Bouwmeester andere oplossingen ziet.

De heer Bouwmeester antwoordt dat een organisatie die hulp biedt aan daklozen in principe uit vrijwilligers zou moeten bestaan; mensen die loyaal zijn met daklozen en geen commerciële organisatie. Eventueel wil hij dit zelf op gaan pakken.

Als vierde spreker krijgt de heer J. Poppeliers het woord.

Hij spreekt voor en namens MKB-ers in nood.

De heer Poppeliers geeft aan dat hij graag wil samenwerken met de gemeente om MKB-ers in nood te helpen. Hij is ervaringsdeskundige; is zelf als ondernemer na 18 jaar in een uitkeringssituatie terecht gekomen en heeft zich er uit kunnen werken. Hij wil zijn ervaring en kennis nu inzetten voor lotgenoten. Hij heeft hier plannen voor opgezet in samenwerking met anderen en vraagt hier steun voor van de gemeente.

De heer Boetzkes vraagt hoe we ondernemers concreet kunnen steunen, bijvoorbeeld de ondernemers in het centrum, waar je steeds meer winkelleegstand ziet.

De heer Poppeliers geeft aan zijn plannen graag in een persoonlijk gesprek aan de raadsleden toe te lichten. Hiertoe zal zijn emailadres door de griffie aan de raadsleden worden toegestuurd.

De heer Zarroy vraagt met hoeveel MKB-ers in nood de heer Poppeliers in gesprek is en of deze mensen de hulp kennen die de gemeente al biedt.

De heer Poppeliers antwoordt dat hij nu met zes mensen in gesprek is. Deze mensen kennen de hulp die de gemeente aanbiedt, maar daar komen zij volgens hem niet verder mee.

De heer Van Lierop vindt het jammer dat de heer Poppeliers niet de kans heeft benut om zijn plan hier wat duidelijker toe te lichten, maar zal nog persoonlijk contact met hem opnemen.

De heer Smits merkt nog op dat er in Helmond een fonds is voor ondernemers om een (door)start te maken. Er zijn zeker ook voorbeelden van mensen die het wel lukt om met hulp van o.a. de gemeente een bedrijf te starten of een doorstart te maken.

**Als vijfde en laatste spreker krijgt de heer L. den Breejen het woord.
Hij spreekt namens de Christen Unie.**

De heer Den Breejen geeft aan dat de Christen Unie geen bestuur heeft in Helmond, wel in Zuidoost Brabant. Hij spreekt zijn dank uit voor deze inspraakmogelijkheid. Zijn bijdrage luid als volgt:

“Voorzitter,

Deze voorjaarsnota valt op door het afmaken van bestaand beleid en het verder uitvoeren van bezuinigingen. Wat u niet doet is bestaand beleid kritisch onder de loep nemen in het licht van de economische crises. U komt niet met hervormingen, dat is echter óók een vorm van bezuinigen en zeker met het oog op de door u gewenste doorkijk naar 2016 verstandiger. Die daadkracht hebt u niet. Of moeten we zeggen, nog niet!

Daarom in dit verband de volgende financiële overwegingen waar u hopelijk uw voordeel mee wilt doen.

1. Er is sprake van een eenmalige teruggave in 2013 van teveel geïnde belastingen, te weten Afvalstoffenheffing en rioolheffing. De somma van 85 gaat terug naar de burger, waarvoor hulde. U had het immers ook toe kunnen voegen aan de algemene middelen. Vervolgens verhoogt u dezelfde belastingen echter wel met de zogenaamde inflatiecorrectie, terwijl de lonen niet of nauwelijks stijgen, deels zelfs dalen. Waarom dan zo nadrukkelijk eenmalig? Het ligt immers in de rede dat u het komende jaar weer positief afsluit. Waar gaat dat geld dan heen?
2. Er is sprake van een reservering van in totaal drie miljoen voor sport. Wij kijken hier erg van op. Wij vragen ons af hoe evenwichtig een miljoen voor FC Brandevoort, de Hockeyclub en Helmond Sport is ten opzichte van de rest van sportend Helmond. Deze opsomming is kort door de bocht, ik weet het, maar er zijn ook maar vijf minuten beschikbaar. De komende sportnota moet o.i. niet gaan over uitvoering van bestaand beleid maar kiezen voor hervormingen. Daarbij moet sportpark de Braak opnieuw onder de loep genomen worden, wij vinden dit ook sportief/economisch de beste plek voor Helmond Sport.
3. In het verlengde hiervan zijn wij ook voor stopzetting van de Groene Peelvallei. Nadat de gemeente Deurne een overslagdepot in de ecologische long van Gemert, Bakel, Berkendonk, Brouwhuisseheide, Vlierden, Asten heeft gesitueerd. Daarnaast heeft de gemeente Deurne een grote uitbreiding van de bio-industrie aangrenzend aan Berkendonk goedgekeurd en zijn tal van megastallen verrezen. Verder nog het voornemen om honderden vakantiehuisjes in dit gebied, gekoppeld aan Deurne Paardenland toevoegen, en de vraag is gewettigd wat dit met een groene Peelvallei te maken heeft. Het heeft meer weg van de ontwikkeling van een industrieterrein. Het Helmondse deel is o.i. niet geschikt voor Helmond Sport en kan het beste ingericht worden als een groene long in het Oosten van de stad en overgedragen worden aan Natuurmonumenten/Staatsbosbeheer, daarbij blijft verblijfsrecreatie op een verantwoorde wijze mogelijk, zelfs het vestigen van een bescheiden campingvoorziening, met camperplaatsen. De mogelijke Helmondse financiële bijdrage aan het project om de ontsluiting van Deurnese overslagdepot te veraangename is daarmee wat ons betreft ook van de baan. Verdere zandwinning in het Helmondse deel van de plas Berkendonk is wat ons betreft niet uitgesloten. Uiteraard is

daarmee het dempen van de Lelievijver op Berkendonk ook van de baan. We willen er niet nog een illegaal hondenuitlaatterrein bij. Want dat is het gevolg van het voorgenomen Lelieveld. Of komen er weer extra hekken bij op Berkendonk?

4. Het meedoen aan Brabant Culturele hoofdstad kan wat ons betreft ook meteen stoppen. Het geld kan beter gebruikt worden voor een gedeeltelijke herbouw van het Speelhuis, met daarin gevestigd de Gaviolizaal en gekoppeld aan de Mediatheek. Daarbij komt nog dat te overwegen is om de OLV Kerk de permanente bestemming van theater te geven, tenminste als we afzien van die zaal met 1000 stoelen.
5. Dat geldt ook voor zorg en welzijn. De sluiting van de avond- en nachtopvang van daklozen, alcoholisten, junkies en ontheemde [deels alcoholische] Poolse arbeidskrachten komt als een boemerang terug. Wij vragen ons af hoe het college en de gemeenteraad staat ten opzichte van verslavingszorg en de hulp aan de mensen op de onderste trap van onze samenleving. Er is geen genade meer voor deze groep, ieder voor zich, zo lijkt het, dit komt echter wel terug door middel van problemen in de winterperiode, overlast in het winkelcentrum, bij d'n Herd en de Binnenstad waar maar 4 bedden overblijven voor passanten. De recente sloop van een loods op Suytkade is al een eerste teken van de druk die op het centrum gelegd wordt. Na de voorgenomen sloop van de leegstaande panden in de Torenstraat zal die druk verder toenemen. Het zou beter zijn om een nieuwe opzet van dag- avond en nachtopvang te maken en daarvoor diverse partijen te vragen in te schrijven. Het kan immers goedkoper en beter met organisaties die meer werken met vrijwilligers. Maar een verrassend alternatief van de SMO sluiten wij uiteraard ook niet uit. De opbrengst van het binnenkort leegstaande pand van de Oversteek kan hiervoor aangewend worden, door de geormerkte gelden van de verkoop in een fonds te stoppen en zo structureel te bestemmen.
6. Tenslotte zijn wij dankbaar dat volgens uw eigen opgave het Centrum voor Jeugd en Gezin naar verwachting goed loopt.
7. Wij wensen u als college en raad veel wijsheid toe met de bede uit Psalm 10, naar Huub Oosterhuis [150 psalmen vrij]: Zie deze aarde/Waar ben je? Sta je veraf toe te kijken/veilig ver weg? Zelf bang/dat je je zo schuilhoudt/in deze tijden van rampspoed en angst? Grote naam/lk zal/ groot verhaal- wat zou je? Wat heeft een arme/nog te verwachten? Ploert en Schender jagen hem op/Naam sta op, besta/Weet jij wel wat het is/arm vertrappt te zijn/kind zonder moeder vader? Kom met handen/ Ploert en Schender, breek ze. Dat ze het niet meer wagen. Aan nietige mensen/behoort zij toe/ deze aarde."

Aangezien er door de raadsleden geen vragen worden gesteld aan de heer Den Breejen, sluit de voorzitter de bijeenkomst om 20.45 uur.